

skal der en lang Taalmodighed og en stor Sikkerhed til for at kunne blive ved, og denne Sikkerhed vil igrunder kun kunne have, naar en enkelt Mand ved egne Midler og for at naae et eget Formaal tager Sagen i sin Haand med den fornødne Kjærlighed; men dertil er intet offentligt Institut i Virkeligheden stiftet, og selv forudsat at det var det, spørger jeg, hvad der er vundet for den danske Hesteavl derved, at vi med en overordentlig stor Bekostning og maaskee som et Slags Tilfældighed faae et eller to gode Individier. Naar den ærebe Minister har udtalt den Sætning, som faa jevnlige har lydt og gjenlydt, at den danske Hesteavl gaaer tilbage, saa er dette saa lidt rigtigt, at jeg skal oplyse, at da jeg var en Dreng paa 13 Aar, var jeg ligesaa høi som de fleste Heste i Landet, hvorimod der nu, da jeg er mellem 68 og 69 Sommer høi, findes Heste, der ere høiere end jeg. Men den Dom, man saaledes sælker, er begrundet i, at man siden den Tid har vænnet sig til andre Forestillinger og nu gjør større Forbringere. Naar et æret Medlem (Dahl), der kjender denne Sag nøie, har sagt, at nu fordrer man større Heste til Cavalleriet, saa er dette ikke ganske saa; men det er saa, at man pengang fordrede nogle større, men mange flere mindre; indenfor Grændsen af den Størrelse, som man dengang var tilfreds med, findes der fuldt saa gode Heste nu som dengang, saa at denne Paastand ingen Rod eller Betydning har. Den ærebe Minister har troet, at før vi skulde gjøre det Skridt, her foreslaaes, skulde vi foretage en ny Undersøgelse; men jeg vil bede ham sige mig, ved hvilke Midler dette skal kunne skee; thi naar han siger, at han vil sætte en Commission sammen, saa siger jeg, at vi have gjenlemlevet en Række af Hestecommissioner, og at det hele Udbytte, vi have havt deraf, er, at den ene har meent Gøt, og den anden det stik Modsatte om den samme Hest. De have stadig modsagt hverandre, og ere kun komne til en fælles Mening, naar der bagved har ligget som det fælles Formaal at opretholde en eller anden conservativ Sag i Hestevæsenet; thi det var de conservative Elementer, de vilde bringe tilbage ved Hingste- og Heste-

væsenet. Jeg vil indrømme, at man kan sige, at, da vi for 3 Aar siden bleve enige med Regjeringen om at nedlægge Landstutteriet, gif Regjeringen med Grund ud fra den Forudsætning, at vi samtidig dermed indrømmede den visse Aar som et Minimum til at fuldbyrde det Forsøg, hvorpaa den dengang stod, og at det derfor kan være tvivlsomt, om vi gjøre Det i at afgjøre denne Sag nu; men hvis vi kunne sige, at Forsøget forfaavidt er fuldbyrdet, som Regjeringen ved at fortsætte det kun vil spilde Penge, saa vilde det være urimeligt at gjøre et Skridt videre. Ingen Commission, som Ministeren er istand til at nedlægge, vil kunne afgjøre Sagen, eftersom Spørgsmaalet i sin Grundnatur ikke er andet end et finantstelt. Det kan maaskee være et videnskabeligt, men det er for store Offre at gjøre for en videnskabelig Betragtning; det kan ikke have Noget med Hesteavlen at gjøre i og for sig, det ligger udenfor denne. Det er altsaa et Tillidsspørgsmaal, hvis Regjeringen staaer haardt paa, at dette Slags Overenskomst skal holdes, og det er et finantstelt Spørgsmaal, om Regjeringen selv troer i dette Dieblik at kunne være bekjendt at fortsætte Løsningen af en Opgave af denne Natur under saa ugunstige og haarde pecuniaire Forhold, som vi nu have, efterat ovenikjøbet den Erklæring har ligget for, at dersom vi ikke ville bringe større Offre, saa kunde den ikke fyldestgjøres. Med Hensyn til, hvad der er sagt om, at Bygningerne ere gode nok, maa jeg erklære, at dette enten maa være en Usandhed for at komme bort fra sraz at faae Stutteriet hævet, eller ogsaa var det Usandhed, der kom frem til Finantsudvalget, hvor man krævede disse nye Bygninger som en absolut Betingelse; men i hvilken Retning Usandheden end gaaer, saa ligger deri Beviis for, at man ikke i dette Spørgsmaal kan støtte sig til dem, der afgive saa afvigende Domme i saa korte Mellemrum. Jeg troer derfor, at den høitærede Indenrigsminister kan berolige sig og følge den Vej, man her kommer ind paa, uden at forsøge, til sin egen største Ubehagelighed, gennem en ny Commission at faae nye Erklæringer, der jo i sig selv ikke betyde det Allermindste.